

Драго Свѣтодимъ М. Теоршевѣ,

Писмото Ви, както и подарената
букваръ. Азъ не мога да Ви
искамъ радостната си за това
Ваше към мене внимание.

Вие никога не ми давате, прето-
ръската, както още ми направихте
е най-голямата награда за
моите нелюбовни злещи, ако за
поставихъ едно да бъде думамъ.

Непрестанно и сърдечен приемъ, който
имамъ в Вашето свѣтло семейство,
близко за мене тукъ
където - защото азъ не знамъ какъ
и в какво би могълъ, макаръ още
малко малко, да Ви се отплащамъ.
За сега поне, азъ Ви изпращамъ,
както Ва мога да предадете и
на добрата Тостифа Теоршеви,
майката на дѣлбата и рижна епископа.

Евфимъ Поддубитанскій сички долазатъ.

1884, Октомв. 16.

Азъ Ви не забравямъ др. Теоршевѣ